

De invloed van het Basel II kapitaalakkoord op het bedrijfsleven

In de afgelopen periode is er veel geschreven over de gevolgen van het kapitaalakkoord van Basel voor bancaire instellingen. Dat de gevolgen van dit akkoord voor deze instellingen drastisch zijn is duidelijk. Maar wat zijn nu eigenlijk de gevolgen voor het bedrijfsleven? Een vraag die in Nederland tot op heden weinig aandacht heeft gekregen.

Het Basel II kapitaalakkoord in vogelvlucht

Het comité van Basel vindt haar ontstaansgeschiedenis in 1974. Mede door de internationalisering is de concurrentie tussen bancaire instellingen verhevigd. In de jaren tachtig werd als gevolg van deze concurrentie steeds minder eigen vermogen in relatie tot de verstrekte kredieten aangehouden. De verslechterende solvabiliteit leidde tot onaanvaardbaar hoge risico's. Toezicht en afspraken waren noodzakelijk om de financiële markten te beschermen. Het eerste kapitaalakkoord van Basel van 1988 werd met dit doel opgesteld.

Huidige ontwikkelingen

Het in 1988 opgestelde kapitaalakkoord is in 2001 enigszins aangepast. Banken delen, op grond van het kapitaalakkoord van Basel, hun cliënten in een viertal categorieën in. De indeling (20%, 50%, 100% en 150%) is afhankelijk van het risicoprofiel van de cliënt. De 20% categorie zijn doorgaans die cliënten die met het minste risico omgeven zijn in tegenstelling tot de cliënten die in de 150 % categorie vallen. De bank dient een solvabiliteitseis van 8% toe te passen over hun categorisatie. Met andere woorden: de vereiste solvabiliteit van financiële instellingen zal variëren tussen de 1,6 en 12 procent. Het is de bedoeling dat Basel II vanaf het jaar 2007 geëffectueerd wordt.

Gevolgen voor het bedrijfsleven

Het comité van Basel heeft van het begin af aan de intentie gehad, geen enkele sector te benadelen door de implementatie van het kapitaalakkoord. Onder andere het MKB stelt dat gezien de kosten, complexiteit en de mogelijke gevolgen, het erg onwaarschijnlijk lijkt dat het kapitaalakkoord sommige sectoren niet benadeeld. Deze opmerkingen worden door het comité van Basel onderkend.

Eén van de gevolgen van het kapitaalakkoord van Basel zal zijn dat banken op een meer frequente basis de risico's van niet beursgenoteerde cliënten kwantificeren. Cliënten zullen hierdoor vaker worden verzocht om inzicht in de financiële situatie te verschaffen. Niet alleen deze extra administratieve last, maar ook het niet kunnen voldoen aan de informatievraag kan leiden tot een verhoging van de interestkosten en daarmee een verhoging van de bedrijfskosten. Naast de hier bovengenoemde gevolgen zal het kapitaalakkoord leiden tot een toename in de bandbreedte voor interestopslag en voor branche- en bedrijfsspecifieke risico's. Vermoedelijk worden de kosten voor de invoering van Basel II verhaald op de cliënt, bijvoorbeeld door een verkapte interestopslag.

Het is aan de ondernemer om het krediet tegen de meest gunstige voorwaarden af te sluiten. Een goede relatie met de bank, een heldere rapportage van de huidige situatie en een betrouwbare prognose zijn daarvoor noodzakelijk. Juist de kwaliteit en betrouwbaarheid van de informatievoorziening bepalen in belangrijke mate de hoogte van het krediet en de daaraan verbonden voorwaarden.

Professional Planner is naast controlling-, budgetting- en forecasting doeleinden, uitermate geschikt om aan deze eisen van informatievoorziening te voldoen. Professional Planner is in staat om de huidige en de toekomstige situatie op een betrouwbare en professionele wijze te vertalen naar cijfers. In tegenstelling tot de veel gebruikte, dikwijls onbetrouwbare spreadsheets biedt Professional Planner een betere onderhandelingspositie. Dit leidt tot lagere (her)financieringskosten en een verbetering in de relatie met vermogenverschaffers.

Waarschijnlijk zullen veel bedrijven te maken krijgen met stijgende financieringslasten als gevolg van het kapitaalakkoord van Basel. Met Professional Planner kunt u deze lastenverzwaring beperken of zelfs voorkomen!